

Binecuvântarea Suveranului Pontif Papa Francisc*

Acad. Păun Ion Otiman

De sărbătoarea Bunevestiri a anului 2014, aflându-ne într-o vizită la Vatican, la un an după întronizarea Sfântului Părinte Papa Francisc, am avut marea onoare de a ne primi și binecuvânta Suveranul Pontif.

Impresiile acestui eveniment, cu totul special pentru noi - audiența acordată de Sfântul Părinte – ne-a marcat și impresionat profund.

Acum, după înălțarea în ceruri, la Domnul, doresc să redau impresiile despre primirea de către Sfântul Părinte Papa Francisc, membru de onoare al Academiei Române, așa cum le-am consemnat în mai 2014.

Către sfârșitul mandatului de opt ani de slujire a Academiei Române, conducerea acesteia – formată din acad. Ionel Haiduc, președinte, acad. Marius Sala, acad. Ionel-Valentin Vlad, acad. Cristian Hera, vicepreședinți, și acad. Păun Ion Otiman, secretar general – a fost invitată să facă o vizită oficială în luna martie 2014, la Vatican. În perioada 24–28 martie, academicienii din echipa de conducere a Academiei Române, însoțiți de prof. Wilhelm Dancă, membru corespondent al Academiei, decanul Facultății de învățământ superior romano-catolic de la Universitatea din București, absolvent al Universității Catolice din Roma și doctor în teologie al aceleiași Universități, au vizitat, pe rând, mai multe instituții științifice, culturale și spirituale de pe lângă Sfântul Scaun. De asemenea, delegația Academiei Române, a vizitat Colegiul Pio-Romeno, instituție de învățământ superior teologic care pregătește preoții parohiilor greco-catolice din România.

Delegația Academiei Române a vizitat, în această perioadă, și filiala sa din Roma, Academia di Romania, inițiată de acad. Vasile Pârvan și construită de statul român, în anii 1920–1930 ai secolului al XX-lea ca instituție academică românească ce să pregătească tinerele elite

românești (cercetători și universitari) în domeniul istoriei și arheologiei. Conducerea Academiei a fost informată de acad. Constantin Bărbulescu, membru corespondent, directorul instituției, despre modul de organizare a pregătirii bursierilor români – studenți, masteranzi și doctoranzi – la Roma și a discutat despre posibilitatea înființării și finanțării a noi burse în cât mai multe domenii științifice și spirituale.

În toată această perioadă, delegația Academiei Române a fost însoțită de Excelența Sa dr. Bogdan Tătaru-Cazaban, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României pe lângă Sfântul Scaun și Ordinul Suveran Militar de Malta, cercetător științific la Institutul pentru Istoria Religiiilor al Academiei Române.

Programul oficial la Sfântul Scaun al delegației Academiei Române a început prin vizita efectuată la cea mai importantă bibliotecă din lume, după aprecierea multor autori și cititori, Biblioteca și Arhiva Secretă a Vaticanului. Întâlnirea cu Eminența Sa Monseniorul Jean-Louis Brugues, care ne-a prezentat principalele sectoare și cele mai valoroase manuscrise ale bibliotecii, ne-a facilitat posibilitatea să vedem inestimabilele bogății științifice ale Cetății Vaticanului. Deși fiecare dintre noi a vizitat principalele biblioteci ale lumii din mari universități, biblioteci metropolitane, inclusiv pe cea mai mare dintre toate, Biblioteca Congresului American, totuși impresiile noastre au fost cu totul speciale.

A doua vizită a avut loc la cea mai importantă instituție științifică a Vaticanului – Academia Pontificală a Științelor – unde am avut o excelentă discuție cu Eminența Sa Monseniorul Marcelo Sanchez Sorondo, Cancelar al acestei academii. În cadrul întâlnirii, s-au purtat discuții interesante pe marginea expunerii domnului acad. Cristian Hera cu tema *Schimbări climatice, securitate și*

* Reproducere după articolul „Vizită la Vatican. Audiența Papei Francisc”, Revista Academica, nr. 5/2014

siguranță alimentară și s-au stabilit principalele domenii de colaborare, în viitor, între Academia Română și Academia Pontificală.

Programul vizitei delegației noastre a continuat cu întâlnirea între academicienii români și Cardinalul Francesco Ravasi, președintele Consiliului Pontifical pentru Cultură (rang de ministru), coordonatorul celor patru academii pontificale, un eminent teolog și filosof.

De sărbătoarea Bunevestiri, 25 martie 2014, am fost invitați de rectorul Colegiului Pontifical „Pio Romeno” din Vatican, instituție de învățământ superior teologic care pregătește viitorii preoți greco-catolici pentru România, cu ocazia Hramului bisericii colegiului. Cu acest prilej, am avut posibilitatea să întâlnim mai mulți cardinali, înalți demnitari ai Sfântului Scaun cu care am discutat viitoarele colaborări între Academia Română și Cetatea Vaticanului.

Cea mai mare bucurie pe care am avut-o la Roma a fost, desigur, audiența Papei Francisc, din ziua de 26 martie 2014, la care am participat, împreună cu întreaga delegație a Academiei Române.

În fiecare zi de miercuri a săptămânii, Sfântul Părinte acorda audiență generală zecilor de mii de credincioși, pelerini la Vatican (sunt zile în care audiența generală aduna peste 100.000 de oameni în Piața San Pietro), precum și audiență înalților ierarhi (cardinali, episcopi), veniți din diferite colțuri ale lumii creștine, demnitarilor aflați în vizită oficială la Vatican, așa cum a fost și delegația Academiei Române, dar și foarte multor persoane cu dizabilități sau câtorva zeci de perechi de miri, în ziua nunții lor.

Audiența generală era profundă și impresionantă pentru oricare participant. Pe lângă organizarea perfectă și asigurarea securității zecilor de mii de participanți din partea gărzii papale elvețiene, a poliției și jandarmeriei Vaticanului și a Romei, audiența, în sine, a fost un spectacol cu adâncă rezonanță creștină, dar și civică, în care, desigur, rolul central l-a avut Sfântul Părinte Francisc.

Dar, mai întâi, cine a fost Papa Francisc, și, apoi, să revenim la audiența acordată de Sfântul Părinte în Piața San Pietro, în ziua de 26 martie. Cardinalul argentinian de Buenos Aires, Jorge Mario Bergolio, a fost ales Episcop al Romei, urmaș al Sfântului Petru, de către conclavul papal, în ziua de 13 martie 2013. Aparținând ordinului

iezuist, noul Papă ales, după unii analiști de la Vatican neaflându-se înaintea conclavului printre protagoniști (precum cardinalul de Milano sau un cardinal din Africa), și-a luat numele de Papa Francisc (Franciscus).

S-a născut la 17 decembrie 1936, într-o familie de imigranți italieni în Argentina, Jorge Mario Bergolia a fost, pe rând, profesor, preot, seniorul ordinului iezuților din Argentina (în timpul dictaturii militare care a cauzat, prin arestări, torturi, asasinat, peste 30000 de victime din rândul civililor în perioada așa-numitului război murdar 1976–1987), episcop și cardinal de Buenos Aires. Datorită modestiei sale, modului simplu și apropiat de a se comporta față de cei mulți și nevoiași, mergând împreună cu aceștia în mijloacele de transport în comun (și nu în automobile de lux), Cardinalul Bergolio, prin noblețea sa sufletească și profunda compasiune, a fost Părintele celor aflați în dificultate, în suferință, în sărăcie, adică ocrotitorul spiritual al celor mulți, anonimi și marginalizați de societate.

De altfel, modestia lui s-a remarcat după întronizarea pe scaunul Sfântului Petru la Vatican. Papa Francisc nu s-a instalat în somptuosul apartament papal din Vatican, ci a locuit într-un apartament mic și modest din tot așa de modestul Hotel Domus Sancta Marthe, lua masa cu preoții și cu mici grupuri de vizitatori, își bea dimineața, cafeaua, adesea, din ce spun apropiații săi, cu doitrăi membri ai gărzii papale sau alți slujitori de rând ai Vaticanului. Se spune că nu de puține ori ieșea noaptea din apartamentul său și, spre stupefacția și îngrijorarea gărzii elvețiene, mergea singur pe străzile Romei pentru a-i ajuta și mângâia pe oamenii săraci.

Pe lângă imensa bunătate exprimată de figura-i luminoasă și generoasă, și modestie. Nu purta în picioare binecunoscuții pantofi papali de culoare roșu-cardinal, ci niște pantofi negri obișnuiți (și cam ponosiți); sfânta cruce papală ce o purta la gât nu era din aur masiv strălucitor, ci din fier argintat, iar inelul papal de pe degetul inelar al mâinii drepte era un inel simplu de argint aurit, dar, spuneau apropiații și observau vizitatorii, aurul s-a șters încă din prima lună de pontificat. Nu mergea la întâlnirile publice cu papamobilul blindat, ci cu un fel de autocărucior extrem de simplu, renunțase la automobilul de lux și mergea într-o mașină obișnuită.

Dar să revin la ziua de 26 martie 2014, zi în care delegația conducerii Academiei Române,

Primirea membrilor Biroului Prezidiului Academiei Române, acad. Ionel Haiduc, acad. Ionel-Valentin Vlad, acad. P.I. Otiman, acad. Marius Sala la Papa Francisc, Vatican, de Bunavestire, 25 martie 2013

aflată în vizită la Vatican, la invitația Academiei Pontificale a Științelor a Sfântului Scaun, a participat la audiența generală a Papei Francisc.

În fiecare miercuri, Papa Francisc acorda audiența generală în Piața San Pietro din Vatican pelerinilor ce se aflau în vizită la Roma. Zeci de mii de oameni (în anumite zile, numărul participanților depășea cifra de 100.000 de oameni din toate părțile pământului) primeau binecuvântarea Papei și audiau predica Sfântului Părinte.

Audiența a început la ora 9, prin deplasarea Papei Francisc, în papamobilul deschis, printre rândurile de credincioși, așezați în Piața San Pietro. Binecuvântarea Papei era însoțită de bucuria credincioșilor aflați, de regulă, în grupuri de excursioniști organizați pe orașe, țări sau continente, arborând drapelele naționale. Această primă parte a audienței generale, acordată de Papă marelui public creștin, dura circa o oră, după care urma predica Sfântului Părinte.

Papa Francisc, împreună cu doi cardinali-secretari care-l însoțeau pe tot parcursul din piață, se așeza în altarul special amenajat pe esplanada din fața Catedralei San Pietro, loc din care rostea predica săptămânală adresată credincioșilor din piață și din întreaga lume; această manifestare creștină era transmisă, în direct, de mai multe posturi de radio și televiziune.

Predica Papei din 26 martie, rostită în limba italiană, timp de maxim 25–30 de minute (și tradusă, în sinteză, în șapte limbi), a avut ca subiect mai multă moralitate în politică (adresată, evident, oamenilor politici) și mai multă omenie în raporturile interumane, în raporturile dintre grupurile sociale, în relațiile dintre credincioși, în cele interconfesionale. Papa a făcut apel la mai marii lumii să se aplece tot mai mult asupra problemelor reale ale celor mulți, să se întoarcă la „mai multă moralitate și modestie”, deciziile lor, mai ales cele

financiare, bancare, monetare, bugetare, să conțină mai multă dreptate și echitate.

Papa, adresându-se credincioșilor de rând, a făcut apel la generozitate, altruism și dăruire față de aproape. „Este bine, a spus Sfântul Părinte, să ne gândim și la alții, nu numai la noi. Să uităm egoismul și să-i ajutăm și pe cei aflați în suferință și nevoie”.

Mulțimea de credincioși a primit cu entuziasm, cu urale predica Papei, strigându-i de nenumărate ori numele său: Francisc, Francisc, Francisc!

După rostirea predicii, Papa s-a îndreptat, pe jos, spre credincioșii aflați în dificultate locomotorie, cei care erau așezați în cărucioare cu rotile, câteva sute. Papa a binecuvântat pe fiecare în parte și apoi pe toți. A stat de vorbă cu ei, i-a mângâiat și i-a încurajat, ca un adevărat părinte, pastor al sufletelor. I-a primit, apoi, pe rând, pe ierarhii religioși, cardinali, episcopi etc. (de diferite confesiuni) și pe înalții demnitari în vizită la Vatican, în acele zile, printre aceștia aflându-ne și noi, cei șase reprezentanți ai Academiei Române.

Președintele nostru, acad. Ionel Haiduc, ne-a prezentat, i-a înmănat Sfântului Părinte cadourile simbolice, iar Papa, la rândul său, și-a exprimat bucuria de a primi delegația Academiei Române, binecuvântându-ne truda noastră îndreptată spre mai binele poporului român și al întregii lumi. Papa a oferit fiecăruia dintre noi un cadou simbolic, un lănișor cu cruciuliță, cu însemnele papale și ale Sfântului Scaun.

Ultima parte a audienței generale, acordată de Papa Francisc, a fost cu totul specială, de mare emoție pentru cei pe care i-a binecuvântat Sfântul Părinte, circa 30-40 de perechi de miri ce și-au unit destinele în acea zi, la Vatican, dar și pentru toți credincioșii aflați în Piața San Pietro.